

Вх. № 14/17.10.1991 г.

1

**БЪЛГАРСКА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ
/МАРКСИСТИ/**

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН СЪВЕТ

СОФИЯ-1301, ул. "Позитано" No:20, ет. 3, ст. 312, тел.: 85-141 вътр. 283

Изх. No: С1 - 06 - 0148
.199 г.
С О Ф И Я

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

*Конст. № 2 / 1991 г.
Част от М. О. Д. Б. А.
София, ул. "Позитано" 20,
тел. 88-55-64; Председател на Изпълнителния съвет
на Централния комитет на Българската комунистическа
партия /марксисти/*

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА СЪДИИ,

Упълномощен съм от името на Българската комунистическа партия /марксисти/, политическа партия, регистрирана по реда на Закона за политическите партии и за участие в изборите за народни представители, общински съветници и кметове на 13.10.1991 г., в съответствие с чл. 22 ал. I от Закона за конституционния съд да отправя към Вас искане да се произнесете по противоконституционността на текстове от приетия от Великото Народно събрание Закон за избиране на народни представители, общински съветници и кметове, както и относно законността на изборите на 13.10.1991 г.

В последните две години, както и в кампанията преди изборите на 13.10.1991 г. се наложи делението на политическите партии на парламентарни и извънпарламентарни, узаконено с нормативни актове, с които малките партии се оказаха в неизгодно положение не само по отношение на финансовото обезпечаване на участието им в изборите, но дори и при достъпа им

до масмедияте.

Това по наше убеждение може да се отрази зле на политическата обстановка в България.

Текстът на чл. 61 от Закона за избиране на народни представители, общински съветници и кметове, предвиждаш привилегировано положение на партиите и коалициите, представени във Великото Народно събрание, противоречи на редица текстове на Конституцията - чл. 6 ал. II постановяващ равенство на всички граждани пред закона, чл. 11 ал. III, определящ, че "партиите съдействуват за формиране и изразяване на политическата воля на гражданите" и др., както и на редица международноправни актове, по които Република България е страна - Всеобщата декларация за правата на човека ; Пакта за политическите права и др. Открито дискриминационния текст на закона, практиката на Министерството на финансите при предоставяне на предвидените в бюджета за произвеждане на изборите, а като прибавим към тях липсата на каквито и да било клубни помещения /разпределяни от представители на същите тези "основни политически сили"/, затруднения достъп до държавните средства за масово осведомяване и практиката на всяческо препятствуване на произвеждането на предизборната кампания от т.нар. "малки извън парламентарни партии", правя безпредметно тяхното участие в изборите. Наше дълбоко убеждение е, че в изпълнение на цитираните по-горе конституционни текстове и в името на справедливостта и демокрацията, чл. 61 трябва да бъде обявен за противоконституционен.

Законът за избиране на народни представители, общински съветници и кметове влезе в сила на 22.08.1991 г. /Д.в. бр. 69/, тоест 50 дни преди датата за произвеждане на изборите. Както е известно, веднага след това Великото Народно събрание започна да обсъжда проект за изменение и допълнение на този

закон. На 30.08.91 г. /Д.в. бр. 70/, тоест 42 дни преди изборния ден влезе в сила изменение на Закона, което съществено промени стратегията на партиите участващи в изборите - изменена бе избирателната система чрез премахването на централните листи, дадена възможност едно лице да се кандидатира в два избирателни района за народен представител, възприета била нова методика за определяне на изборните резултати. И всичко това във време, когато вече течаха предвидените от Закона срокове. Нещо повече, на 13.09.91 г. /Д.в.бр. 76/ влезе в сила ново изменение и допълнение на закона, вече едва 30 дни преди изборния ден.

Произвеждането на избори за местни органи на самоуправление и държавна власт, също по наше убеждение е невъзможно, тъй като материалният закон Законът за местното самоуправление и местната администрация влезе в сила едва на 17.09.91 г. тоест след като практически са изтекли сроковете за регистрация на кандидати на кметове и общински съветници. На нас като партия, а и на цялата българска общественост не ни беше известно какъв закон е приело Великото Народно събрание, какви са компетенциите на народните избранници и следователно за какво да се кандидатираат. Отново очевидно тази територия беше запазена за представители на т.нар. парламентарни сили.

Притеснен от съгъстените срокове и от "добрата" работа на Великото Народно събрание, Президентът на републиката просрочи редица срокове по Закона за избиране на народни представители, общински съветници и кметове с указите които издаде - укази №№ 257 и 258 за насрочване на изборите, указ № 260 за определяне на избирателните райони, Указ № 262 за утвърждаване на образците за изборни книжа - всичките с нормативен характер и всички обнародвани и влезли в сила след указаните

в закона срокове.

Всичките гореизброени примери, ни дават основание да искаме Конституционния съд да се произнесе относно конституционносъобразността и законността на изборите за народни представители, общински съветници и кметове на 13.10.1991 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

От името на Българската комунистическа партия /марксисти, Ви моля, след като се запознаете с посочените от мен мотиви, да се произнесете по:

1. КОНСТИТУЦИОНОСЪОБРАЗНОСТТА на чл. 61 от Закона за избиране на народни представители, общински съветници и кметове.

2. ЗАКОНОСЪОБРАЗНОСТТА на изборите за народни представители, общински съветници и кметове на 13.10.1991 г.

София, 11.10.1991 г.

[Handwritten signature]